

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.12.2010
KOM(2010) 730 wersja ostateczna

2010/0351 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii

SEK(2010) 1516 wersja ostateczna

UZASADNIENIE

Irlandia znalazła się ostatnio pod wzrastającą presją ze strony rynków finansowych w związku z coraz większymi obawami dotyczącymi stabilności finansów publicznych tego kraju. Obecny kryzys miał również dramatyczny wpływ na finanse publiczne Irlandii. Do spowodowanego recesją pogorszenia sytuacji finansów publicznych w znacznym stopniu przyczyniły się środki wsparcia sektora bankowego, w tym pokaźne zastrzyki kapitałowe. Obecne obawy dotyczące rynku odzwierciedlają w głównej mierze fakt, że wypłacalność systemu bankowego Irlandii i samego państwa nierozdzielnie wiąże się z kryzysem; obawy te doprowadziły do gwałtownego wzrostu rentowności obligacji państwowych Irlandii, a krajowy system bankowy został praktycznie pozbawiony finansowania ze strony rynków międzynarodowych i w coraz większym stopniu polega na środkach Eurosystemu.

W świetle tych poważnych zaburzeń gospodarczych i finansowych w dniu 21 listopada 2010 r. władze Irlandii oficjalnie zwróciły się o pomoc finansową Unii Europejskiej, państw członkowskich należących do strefy euro oraz Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) w celu wsparcia programu politycznego ukierunkowanego na przywrócenie zaufania i trwałego wzrostu gospodarki oraz zapewnienia stabilności finansowej w Irlandii, w strefie euro i w UE. Celem przedłożonego Komisji i Radzie projektu gospodarczego i finansowego programu dostosowawczego jest przywrócenie zaufania rynków finansowych do irlandzkiego systemu bankowego i samego państwa. Program ten zawiera trzy podstawowe elementy. Pierwszym elementem jest strategia dotycząca sektora finansowego przewidująca znaczną redukcję zatrudnienia, delewarowanie i reorganizację sektora bankowego, wraz z odpowiednim dokapitalizowaniem. Drugim elementem jest ambitna strategia konsolidacji budżetowej, określająca szczegółowe środki konsolidacji budżetowej służące osiągnięcia stałego spadku długu publicznego brutto w średnim okresie. Trzecim elementem programu jest ambitny program reform strukturalnych, w szczególności reform rynku pracy, mających na celu wsparcie konsolidacji i wzmocnienie potencjału wzrostu gospodarki.

Program obejmuje lata 2010–2013. Przewidziany w programie finansowy pakiet pokryje potrzeby finansowe do wysokości 85 mld EUR, w tym do 35 mld EUR na cele wsparcia systemu bankowego i do 50 mld EUR na cele pokrycia ewentualnych potrzeb w zakresie finansowania budżetowego. Połowa środków wsparcia systemu bankowego (17½ mld EUR) zostanie sfinansowana z wkładu Irlandii, tj. z rezerwy gotówkowej Skarbu Państwa oraz inwestycji Krajowego Funduszu Rezerw Emerytalnych. Irlandia zwróciła się o pomoc Unii do maksymalnej wysokości 22,5 mld EUR w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. Pomoc ta stanowiłaby część łącznego wsparcia udzielonego przez europejskich partnerów Irlandii w wysokości 45 mld EUR, wraz z pożyczką z MFW w wysokości około 19,5 mld SDR (specjalnych praw ciągnięcia), tj. ok. 22,5 mld EUR, w ramach Extended Fund Facility (instrumentu rozszerzonego wsparcia finansowego). W tym kontekście udzielenie Irlandii pomocy Unii w wysokości do 22,5 mld EUR w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. pozwoliłoby na wsparcie przywrócenia trwałego wzrostu gospodarki, zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu bankowego i stabilności finansowej w Unii i strefie euro. Pomoc Unii zostałaby wypłacona w maksymalnie 13 ratach i byłaby uzależniona od spełnienia warunków dotyczących polityki gospodarczej. Pomoc musi zostać udzielona na warunkach zbliżonych do warunków MFW.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 122 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Irlandia znalazła się ostatnio pod wzrastającą presją ze strony rynków finansowych w związku z coraz większymi obawami dotyczącymi stabilności finansów publicznych tego kraju w świetle kompleksowych środków publicznych podjętych w celu wsparcia osłabionego sektora finansowego. Ze względu na nadmierne narażenie krajowego systemu bankowego na projekty związane z nieruchomościami i projekty budowlane, system ten poniósł znaczne straty w wyniku załamania się tych sektorów. Aktualny kryzys w sektorze gospodarki i bankowości wywarł również ogromny wpływ na finanse publiczne Irlandii, pogłębiając tym samym wpływ recesji. Niższe dochody podatkowe, a także wzrost wydatków związanych z cyklem koniunkturalnym, wynikające w szczególności ze wzrostu bezrobocia, przyczyniły się do wysokiego poziomu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz gwałtownego pogłębienia się zadłużenia, w porównaniu z ich korzystną sytuacją sprzed kryzysu i pomimo wdrożenia od połowy 2008 r. pięciu znacznych pakietów konsolidacji budżetowej. Do pogorszenia sytuacji finansów publicznych w znacznym stopniu przyczyniły się środki wsparcia sektora bankowego, w tym pokaźne zastrzyki kapitałowe. Obecne obawy dotyczące rynku odzwierciedlają w głównej mierze fakt, że wypłacalność systemu bankowego Irlandii i samego państwa nierozzerwalnie wiąże się z kryzysem; obawy te doprowadziły do gwałtownego wzrostu rentowności obligacji państwowych Irlandii, a krajowy system bankowy został praktycznie pozbawiony finansowania ze strony rynków międzynarodowych i w coraz większym stopniu polega na środkach Eurosystemu.
- (2) W świetle tych poważnych zaburzeń gospodarczych i finansowych wynikających z nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza kontrolą rządu, w dniu 21 listopada 2010 r. władze Irlandii oficjalnie zwróciły się o pomoc finansową Unii Europejskiej, państw członkowskich należących do strefy euro oraz Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) w celu przywrócenia trwałego wzrostu gospodarki, zapewnienia

¹ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

prawidłowego funkcjonowania systemu bankowego i finansowej stabilności w Unii i w strefie euro. W dniu 28 listopada 2010 r. osiągnięto porozumienie na poziomie technicznym w sprawie kompleksowego pakietu działań na lata 2010–2013.

- (3) Celem przedłożonego Komisji i Radzie projektu gospodarczego i finansowego programu dostosowawczego (zwanego dalej „programem”) jest przywrócenie zaufania rynków finansowych do irlandzkiego systemu bankowego i samego państwa, co pozwoli przywrócić trwały wzrost gospodarki. Program zawiera trzy podstawowe elementy służące osiągnięciu tych celów. Pierwszym elementem jest strategia dotycząca sektora finansowego przewidująca znaczną redukcję zatrudnienia, delewarowanie i reorganizację sektora bankowego, wraz z odpowiednim, dostosowanym do potrzeb, dokapitalizowaniem. Drugim elementem jest ambitna strategia konsolidacji budżetowej, której podstawą jest krajowy plan naprawy na lata 2011–2014, opublikowany przez władze w dniu 24 listopada 2010 r. W planie szczegółowo przedstawiono środki konsolidacji budżetowej, których celem jest stały spadek długu publicznego brutto w średnim okresie. Władze Irlandii zobowiązały się do obniżenia deficytu do poziomu poniżej 3 % PKB w zmienionym, ustalonym przez Radę w dniu [7] grudnia 2010 r. terminie, tj. do 2015 r. Trzecim elementem programu, którego podstawą również jest krajowy plan naprawy, jest ambitny program reform strukturalnych, w tym reform rynku pracy, mających na celu wsparcie konsolidacji i wzmocnienie potencjału wzrostu gospodarki. W celu wsparcia tego ambitnego programu działań władze Irlandii zwracają się o pomoc finansową Unii, państw członkowskich należących do strefy euro, a także o pożyczki udzielane w drodze porozumień dwustronnych ze Zjednoczonym Królestwem, Szwecją i Danią oraz MFW.
- (4) Według aktualnych prognoz Komisji dotyczących wzrostu nominalnego PKB (1,4 % w 2011 r., 2,7 % w 2012 r. i 3,8 % w 2013 r.) ścieżka korekty budżetowej przewidziana w zaleceniu Rady dla Irlandii na mocy art. 126 ust. 7 Traktatu z dnia [7] grudnia 2010 r. jest zgodna z przewidywanym wzrostem relacji długu do PKB z 98,9 % 2010 r. do 113,5 % w 2011 r., 120,0 % w 2012 r. i 121,8 % w 2013 r. Relacja długu do PKB ustabilizuje się zatem w 2013 r., a następnie przyjmie tendencję spadkową, zakładając dalsze postępy w redukcji deficytu. Na dynamikę zadłużenia ma wpływ szereg operacji pozabudżetowych, które zgodnie z prognozami doprowadzą do wzrostu relacji długu do PKB o 5,3 p.p. PKB w 2011 r. i 0,8 p.p. w 2012 r., a następnie jej spadku o 1,3 p.p. PKB w 2013 r. Operacje te obejmują przewidywane zastrzyki kapitałowe dla banków w 2011 r., obniżenie rezerw gotówkowych oraz różnice pomiędzy płatnościami z tytułu naliczonych odsetek i odsetek w ujęciu kasowym.
- (5) Komisja i EBC oceniają, że w okresie od grudnia 2010 r. do końca 2013 r. potrzeby finansowe Irlandii wynoszą łącznie 85 mld EUR. Pomimo znacznej konsolidacji budżetowej niedobór środków państwa może wynieść łącznie 50 mld EUR w całym okresie objętym programem, przy założeniu, że zapadający dług długoterminowy będzie refinansowany na poziomie 0 % do końca 2011 r., w 20% w 2012 r. i w 80 % w 2013 r. Przyjęto również ostrożne założenia dotyczące refinansowania długu krótkoterminowego. Zawarta w programie strategia dotycząca sektora finansowego mająca na celu trwałe przywrócenie zaufania do irlandzkiego systemu bankowego przewiduje program wsparcia tego systemu do maksymalnej wysokości 35 mld EUR. Program ten obejmuje natychmiastowy zastrzyk kapitałowy nieprzekraczający kwoty 10 mld EUR na rzecz wybranych banków w celu podniesienia ich współczynnika

kapitału podstawowego warstwy 1 do 12 %, finansując jednocześnie wczesne środki mające na celu wsparcie delewarowania i uwzględniając redukcje wartości dodatkowych pożyczek, które mają być przeniesione do krajowej agencji ds. zarządzania aktywami (National Asset Management Agency, NAMA) Dalsze zastrzyki kapitału warunkowego w wysokości 25 mld EUR powinny umożliwić bankom spełnienie obecnych i przyszłych wymogów kapitałowych. Rzeczywiste potrzeby finansowe mogą być jednak znacznie niższe, zwłaszcza gdy warunki rynkowe znacząco się polepszą, a w okresie objętym programem system bankowy nie poniesie żadnych poważnych nieoczekiwanych strat.

- (6) Program byłby finansowany z wkładów pochodzących ze źródeł zewnętrznych i z irlandzkich rezerw finansowych. Pomoc Unii na rzecz Irlandii w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. wyniosłaby 22,5 mld EUR. Powyższa kwota stanowiłaby część łącznego wsparcia udzielonego przez europejskich partnerów Irlandii w wysokości 45 mld EUR. Oprócz wsparcia ze strony europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, pożyczki krajów partnerskich Irlandii z UE obejmowałyby wkład z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (17,7 mld EUR) i wsparcie pożyczkowe udzielone w drodze dwustronnych porozumień przez Zjednoczone Królestwo, Szwecję i Danię (łącznie 4,8 mld EUR). Ponadto Irlandia zwróciła się do MFW o pożyczkę w wysokości 19,5 mld SDR (specjalnych praw ciągnięcia), tj. około 22,5 mld EUR, w ramach Extended Fund Facility (instrumentu rozszerzonego wsparcia finansowego). Wkład Irlandii wyniósłby 17,5 mld EUR i pochodziłby z istniejącej rezerwy gotówkowej Skarbu Państwa oraz składek z Krajowego Funduszu Rezerw Emerytalnych. Wsparcie ze strony europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej musi zostać udzielone na warunkach zbliżonych do warunków MFW.
- (7) Rada powinna dokonywać regularnych przeglądów prowadzonej przez Irlandię polityki gospodarczej, w szczególności w kontekście corocznych przeglądów aktualizacji programu stabilności Irlandii i wdrażania krajowego programu reform, a także w ramach procedury nadmiernego deficytu.
- (8) Komisja powinna zarządzać pomocą finansową Unii. Ustalone z Irlandią szczegółowe warunki polityki gospodarczej powinny być określone w protokole ustaleń. Szczegółowe warunki finansowe powinny zostać określone w umowie pożyczki.
- (9) W regularnych odstępach czasu, tj. co kwartał, Komisja powinna weryfikować poprzez misje i regularne sprawozdania władz Irlandii, czy związane z pomocą finansową warunki dotyczące polityki gospodarczej są spełniane.
- (10) Podczas realizacji programu Komisja powinna zapewniać dodatkowe wskazówki w zakresie polityki oraz pomoc techniczną w określonych dziedzinach.
- (11) Operacje, których finansowanie jest wspierane z pomocy finansowej Unii, muszą być zgodne z jej polityką i prawodawstwem. Interwencje wspierające instytucje finansowe muszą być dokonywane zgodnie z unijnymi regułami konkurencji.
- (12) Należy przyznać pomoc w celu wsparcia skutecznej realizacji programu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia udziela Irlandii pożyczki do maksymalnej wysokości 22,5 mld EUR, przy czym średni maksymalny okres wymagalności wynosi 7,5 roku.
2. Pomoc finansowa jest udostępniana przez okres trzech lat począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie niniejszej decyzji.
3. Pomoc finansowa Unii jest udzielana Irlandii przez Komisję w maksymalnie 13 ratach. Rata może być wypłacona w jednej transzy bądź kilku transzach. Okres wymagalności transz w ramach pierwszej raty może być dłuższy niż średni maksymalny okres wymagalności, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach okres wymagalności dalszych transz jest ustalany tak, aby po wypłacie wszystkich rat osiągnięto średni maksymalny okres wymagalności, o którym mowa w ust. 1.
4. Warunkiem uruchomienia pierwszej raty jest wejście w życie umowy pożyczki i protokołu ustaleń.
5. Irlandia pokrywa rzeczywiste koszty finansowania każdej transzy pomocy finansowej ponoszone przez Unię, powiększone o marżę w wysokości 292,5 punktu bazowego, co jest zbliżone do warunków wsparcia udzielonego przez MFW.
6. Ponadto koszty, o których mowa w art. 7 rozporządzenia nr 407/2010, pokrywa Irlandia.
7. Jeżeli będzie to wymagane w celu finansowania pożyczki, dozwolone jest ostrożne dokonywanie swapów stóp procentowych z kontrahentami posiadającymi najwyższą wiarygodność kredytową.
8. Komisja decyduje o wysokości i uruchomieniu dalszych rat. Komisja decyduje o wysokości transz.

Artykuł 2

1. Pomocą zarządza Komisja w sposób zgodny z zobowiązaniami Irlandii i zaleceniami Rady, zwłaszcza z zaleceniami skierowanymi do Irlandii w kontekście realizacji jej krajowego programu reform oraz wdrażania paktu stabilności i wzrostu.
2. Komisja uzgadnia z władzami Irlandii szczegółowe warunki związane z pomocą finansową i dotyczące polityki gospodarczej, zgodnie z art. 3. Warunki te są określone w protokole ustaleń zgodnie z zobowiązaniami i zaleceniami, o których mowa w ust. 1. Szczegółowe warunki finansowe są określone w umowie pożyczki, która ma zostać zawarta z Komisją.
3. Komisja weryfikuje w regularnych odstępach czasu, czy związane z pomocą finansową warunki dotyczące polityki gospodarczej są spełniane. W tym celu władze Irlandii przedkładają do dyspozycji Komisji wszelkie niezbędne informacje i w pełni

z nią współpracują. Komisja informuje Komitet Ekonomiczno-Finansowy o ewentualnym refinansowaniu pożyczek lub zmianie warunków finansowych.

4. Irlandia przyjmuje i wprowadza w życie dodatkowe środki konsolidacyjne mające na celu zapewnienie stabilności makrofinansowej, w przypadku gdyby takie środki okazały się niezbędne w okresie objętym pomocą. Władze Irlandii z wyprzedzeniem konsultują z Komisją ewentualne przyjęcie takich dodatkowych środków.

Artykuł 3

1. Niniejszym zatwierdza się przygotowany przez władze Irlandii program dostosowawczy.
2. Wpłata każdej następnej raty jest uzależniona od zadowalającej realizacji programu dostosowawczego irlandzkiego rządu, który ma zostać włączony do programu stabilności Irlandii i krajowego programu reform, a w szczególności od spełnienia szczegółowych warunków dotyczących polityki gospodarczej określonych w protokole ustaleń. Obejmują one m.in. środki przewidziane w ust. 4–9 niniejszego artykułu.
3. W celu zmniejszenia deficytu Irlandii do poziomu poniżej 3 % PKB do 2015 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych nie powinien przekraczać 10,6 % przewidywanego PKB w 2011 r., 8,6 % PKB w 2012 r. oraz 7,5 % PKB w 2013 r. Przewidywana roczna ścieżka deficytu nie uwzględnia ewentualnego bezpośredniego wpływu potencjalnych środków wsparcia banków przyjętych w kontekście rządowej strategii dotyczącej sektora finansowego określonej w protokole dotyczącym polityki gospodarczej i finansowej (ang. *Memorandum of Economic and Financial Policies*) i protokole ustaleń, który ma podpisać Komisja i władze Irlandii. Ponadto ścieżka ta jest zgodna ze wstępnym stanowiskiem Eurostatu w sprawie księgowego ujęcia, zgodnie z ESA95, czasu rejestrowania płatności odsetek z tytułu weksli na rzecz Anglo Irish Bank², a zmiana tego stanowiska doprowadziłaby do zmiany ścieżki deficytu.
4. Irlandia przyjmuje środki określone w ust. 7–9 poniżej przed końcem wyznaczonego roku, przy czym dokładne terminy na lata 2011–2013 są określone w protokole ustaleń, który ma zostać podpisany przez Komisję i władze Irlandii. Irlandia jest gotowa do przyjęcia dodatkowych środków konsolidacyjnych mających na celu obniżenie do 2015 r. deficytu do poziomu poniżej 3 % PKB, jeśli zmaterializują się czynniki ryzyka zagrażające osiągnięciu docelowych deficytów, o których mowa w ust. 3.
5. W celu przywrócenia zaufania do sektora finansowego Irlandia dokonuje odpowiedniego dokapitalizowania, szybkiego delewarowania i głębokiej restrukturyzacji systemu bankowego, jak określono w protokole ustaleń. W szczególności Irlandia:

² Zob.
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/government_finance_statistics/methodology/advice_member_states.

a) podejmuje działania mające na celu dokapitalizowanie w formie akcji, w razie potrzeby, Allied Irish Banks, Bank of Ireland, Educational Building Society oraz Irish Life and Permanent, tak aby zapewnić utrzymanie minimalnego wymogu kapitałowego, tj. 10,5 % kapitału podstawowego warstwy 1, w zależności od wyników ostrożnościowego przeglądu adekwatności kapitałowej za 2011 r.,

b) w możliwie jak najkrótszym czasie dokonuje zbycia udziałów w bankach, które nabyto podczas kryzysu, w sposób uwzględniający kwestie stabilności finansowej i finanse publiczne,

c) realizuje określony plan reorganizacji kryzysowej Anglo Irish Bank oraz Irish Nationwide Building Society, którego celem będzie ograniczenie do minimum strat kapitałowych wynikających z reorganizacji tych nieprawidłowo funkcjonujących instytucji kredytowych.

6. Do końca 2010 r. Irlandia przyjmuje następujące środki:

Przyjęcie budżetu na 2011 r., w tym wynoszących łącznie 6 mld EUR środków konsolidacji budżetowej, służących redukcji deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 3. W budżecie należy określić środki po stronie dochodów służące uzyskaniu co najmniej 1 400 mln EUR w 2011 r., w tym obniżenie przedziałów skali podatku dochodowego od osób fizycznych i ulg podatkowych lub równoważne środki, które mają dostarczyć 945 mln EUR w 2011 r.; obniżenie ulg podatkowych z tytułu emerytur i odliczeń z tytułu emerytur, które ma przynieść 155 mln EUR w 2011 r.; obniżenie wydatków podatkowych, które pozwoli uzyskać 220 mln EUR w 2011 r.; podwyższenie akcyzy i różne środki podatkowe, które mają przynieść 80 mln EUR w 2011 r. Ponadto w budżecie należy określić, że rząd przedstawi środki służące uzyskaniu w 2011 r. przynajmniej 700 mln EUR w drodze działań jednorazowych i innych środków. W budżecie należy również przewidzieć redukcję wydatków bieżących o co najmniej 2 090 mln EUR w 2011 r., w tym: obniżenie wydatków na zabezpieczenie społeczne; redukcję zatrudnienia w sektorze publicznym; stopniowe obniżenie obecnych emerytur pracowników z tego sektora o średnio ponad 4 %; inne ograniczenia wydatków, w tym wydatków na towary i usługi oraz innych płatności transferowych, a także obniżenie publicznych nakładów inwestycyjnych o co najmniej 1 800 mln EUR w stosunku do obecnych planów na 2011 r. W nadzwyczajnych okolicznościach, w ścisłej współpracy z Komisją, rozważa się przyjęcie innych od wymienionych powyżej środków przynoszących porównywalne oszczędności.

7. Do końca 2011 r. Irlandia przyjmuje następujące środki:

a) 10-procentowe obniżenie wynagrodzenia nowych pracowników w sektorze publicznym. Rząd rozważa również odpowiednie dostosowanie, w tym dostosowanie kosztów wynagrodzeń w sektorze publicznym, w celu wyrównania ewentualnych niedoborów wynikających z niższych od przewidywanych oszczędności z tytułu zwiększenia wydajności administracji i redukcji zatrudnienia w sektorze publicznym.

b) przyjęcie budżetu na 2012 r., w tym wynoszących co najmniej 3,6 mld EUR środków konsolidacji budżetowej, służących redukcji deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 3. W projekcie budżetu uwzględnia się w szczególności środki po stronie dochodów mające

przynieść 1,5 mld EUR na przestrzeni całego roku, w tym m.in. obniżenie przedziałów skali podatku dochodowego od osób fizycznych i ulg podatkowych; obniżenie ulg podatkowych z tytułu prywatnych emerytur; obniżenie ogólnych wydatków podatkowych; nowy podatek od nieruchomości; reformę podatku od dochodów kapitałowych i podatku od nabytego majątku oraz podniesienie podatku od emisji dwutlenku węgla. W budżecie przewiduje się obniżenie wydatków o 2,1 mld EUR w 2012 r., w tym redukcje wydatków społecznych, cięcia zatrudnienia w sektorze publicznym, zmiany wysokości emerytur w tym sektorze i redukcje innych wydatków przewidzianych w programie oraz nakładów inwestycyjnych.

c) dokonanie niezależnej oceny przeniesienia odpowiedzialności za świadczenie usług wodno-kanalizacyjnych z władz lokalnych na przedsiębiorstwo wodociągów i kanalizacji oraz opracowanie wniosków w sprawie realizacji tego projektu w celu rozpoczęcia pobierania opłat na przełomie 2012/2013 r.

d) przyjęcie przepisów przewidujących podwyższenie ustawowego wieku emerytalnego do 66 lat w 2014 r., 67 lat w 2021 r. oraz 68 lat w 2028 r. w celu zwiększenia długoterminowej stabilności finansów publicznych. Ponadto w 2011 r. nastąpi reforma uprawnień emerytalnych dla nowych pracowników sektora publicznego. Reforma ta musi obejmować przegląd wcześniejszego przechodzenia na emeryturę niektórych kategorii urzędników państwowych i indeksację emerytur do cen konsumpcyjnych. Emerytury zostają uzależnione od średniego wynagrodzenia w ciągu całego okresu aktywności zawodowej. Wiek emerytalny nowych pracowników zostaje uzależniony od ustawowego wieku emerytalnego.

e) przyjęcie środków wspierających wiarygodną strategię budżetową i wzmocnienie ram budżetowych. Irlandia przyjmuje i wdraża zasadę budżetową, zgodnie z którą wszelkie dodatkowe nieplanowane dochody w latach 2011-2015 są przeznaczane na redukcję deficytu i zadłużenia. Zgodnie z propozycją zawartą w krajowym planie naprawy na lata 2011-2014 Irlandia powołuje radę doradzącą w sprawach budżetowych, aby zapewnić niezależną ocenę sytuacji budżetowej i prognoz rządu. Irlandia przyjmuje ustawę o odpowiedzialności budżetowej, wprowadzającą średniookresowe ramy wydatków budżetowych wraz z obowiązującymi wieloletnimi progami wydatków w poszczególnych dziedzinach. Działania te należy przeprowadzić z uwzględnieniem wszelkich zmian reform zarządzania gospodarczego na szczeblu UE oraz jako punkt wyjścia wykorzystać reformy, które zostały już przyjęte.

f) Irlandia przyjmuje zmiany legislacyjne mające na celu usunięcie ograniczeń w handlu i ograniczeń konkurencji w sektorach chronionych, w tym w zawodach prawniczych, usługach medycznych i farmacji.

g) dokapitalizowanie irlandzkich banków krajowych do wstępnego poziomu 12 % kapitału podstawowego warstwy 1, uwzględniając redukcje wartości dodatkowych pożyczek, które mają być przeniesione do krajowej agencji ds. zarządzania aktywami, oraz finansując wczesne delewarowanie przez udostępnienie w systemie 10 mld EUR. Dokapitalizowanie przyjmuje formę akcji (bądź równoważnych instrumentów w przypadku Educational Building Society).

h) wprowadzenie przepisów przewidujących dostosowanie minimalnego wynagrodzenia w taki sposób, aby sprzyjać tworzeniu nowych miejsc prac i

zapobiegać zakłóceniom powodowanym przez różne poziomy płac minimalnych obowiązujących w poszczególnych sektorach oraz dokonanie, w porozumieniu z Komisją, niezależnego przeglądu ramowych zarejestrowanych układów zbiorowych i porozumień w sprawie warunków zatrudnienia.

i) reforma systemu świadczeń dla bezrobotnych w celu zwiększenia zachęt do wczesnego podejmowania nowego zatrudnienia. Należy wzmocnić środki aktywizacji zawodowej poprzez lepsze identyfikowanie potrzeb osób poszukujących pracy, zwiększenie zaangażowania i opracowanie systemu sankcji w celu zapewnienia, że osoby te poszukują pracy bądź uczestniczą w szkoleniach; środkiem tym powinien towarzyszyć skuteczniejszy monitoring. Należy ustanowić mechanizm sankcji zapewniający realną utratę dochodów, niemający jednak charakteru nadmiernie karnego.

j) publikacja szczegółowego przeglądu systemu regulującego zadłużenie osób prywatnych i rozpoczęcie prac nad reformą przepisów, których celem jest wypracowanie równowagi pomiędzy interesami wierzycieli i dłużników.

k) przygotowanie sprawozdania zawierającego niezależną ocenę sektora energetycznego i sektora gazu w celu zaspokojenia potrzeb w zakresie finansowania publicznego, a także zwiększenia konkurencji. Władze konsultują się z Komisją w sprawie wyników tej oceny i w celu wyznaczenia odpowiednich celów.

l) należy zmienić przepisy w celu zwiększenia konkurencji na otwartych rynkach i stworzenia wiarygodnych środków odstraszających przez ustanowienie ewentualnego systemu nakładania grzywien i innych sankcji w sprawach z zakresu konkurencji. Ponadto zadaniem organów ds. konkurencji jest określenie sektorów faktycznie wyłączonych z zakresu stosowania prawa konkurencji i określenie procedur traktowania tych sektorów.

m) w celu sprzyjania rozwojowi sektora detalicznego rząd przeprowadzi badania mające na celu ocenę wpływu gospodarczego likwidacji obecnego ograniczenia wielkości placówek handlu detalicznego w celu zwiększenia konkurencji i obniżenia cen konsumpcyjnych. Wprowadzenie w życie wniosków z badania zostanie omówione z Komisją.

8. Do końca 2012 r. Irlandia przyjmuje następujące środki:

a) przyjęcie budżetu na 2013 r., w tym wynoszących co najmniej 3,1 mld EUR środków konsolidacji budżetowej, służących redukcji deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 3. W szczególności w budżecie należy określić środki po stronie dochodów służące uzyskaniu co najmniej 1,1 mld EUR (wraz ze środkami przeniesionymi z 2012 r.), w tym: obniżenie przedziałów skali podatku dochodowego od osób fizycznych i ulg podatkowych; obniżenie ulg podatkowych z tytułu prywatnych emerytur; obniżenie ogólnych wydatków podatkowych i wprowadzenie nowego podatku od nieruchomości. W budżecie przewiduje się również obniżenie wydatków w 2013 r. o co najmniej 2 mld EUR, w tym: redukcje wydatków społecznych, cięcia zatrudnienia w sektorze publicznym, zmiany wysokości emerytur w tym sektorze i redukcje innych wydatków przewidzianych w programie oraz nakładów inwestycyjnych.

b) przedstawienie parlamentowi wniosków legislacyjnych w sprawie zreformowania systemu regulującego zadłużenie osób prywatnych, mającego na celu wypracowanie równowagi między interesami wierzycieli i dłużników.

9. W celu zapewnienia sprawnej realizacji warunków programu oraz celem trwałego przywrócenia równowagi, w ramach programu pomocy Komisja, wraz z MFW i we współpracy z EBC, na bieżąco zapewnia doradztwo i wskazówki dotyczące reform polityki budżetowej, rynku finansowego i reform strukturalnych; dokonuje okresowych przeglądów skuteczności i wpływu uzgodnionych środków na gospodarkę i społeczeństwo, a także zaleca niezbędne korekty w celu wspierania wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, przy jednoczesnym zapewnieniu niezbędnej konsolidacji budżetowej i ograniczeniu do minimum szkodliwego wpływu na społeczeństwo, szczególnie w odniesieniu do słabszych członków irlandzkiego społeczeństwa.

Artykuł 4

Irlandia otwiera specjalny rachunek prowadzony przez Centralny Bank Irlandii do celów administrowania środkami otrzymanymi w ramach pomocy finansowej Unii.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA WPŁYWU NA BUDŻET

(por. art. 16 regulaminu wewnętrznego)

DZIEDZINA POLITYKI: TYTUŁ 01 – SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

DZIAŁANIE: OPERACJE I INSTRUMENTY FINANSOWE

**TYTUŁ DZIAŁANIA: EUROPEJSKI MECHANIZM STABILIZACJI FINANSOWEJ –
POMOC FINANSOWA NA RZECZ IRLANDII**

1. TYTUŁ WNIOSKU: POZYCJA W BUDŻECIE I TYTUŁ

01 04 01 03 Gwarancja Unii Europejskiej na pożyczki zaciągnięte na pomoc finansową w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej

2. PODSTAWA PRAWNA:

Artykuł 122 ust. 2 Traktatu; rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010.

3. KWOTY OGÓŁEM ZA ROK BUDŻETOWY (W EUR)

Pozycja ta określa strukturę gwarancji udzielanej przez Unię Europejską. Umożliwi ona Komisji obsługę długu (kwoty głównej, odsetek i innych kosztów) w przypadku niewywiązywania się dłużnika (Irlandii) ze spłaty.

Wpis w budżecie („p.m.”) odzwierciedlający gwarancję budżetową zostanie uruchomiony tylko w przypadku faktycznego uruchomienia gwarancji. Oczekuje się, że gwarancja budżetowa nie zostanie uruchomiona.

3a –Bieżący rok

Nie dotyczy

		Środki na zobowiązania
Środki na początku roku budżetowego (budżet)		
Przesunięcia		
Dodatkowe środki		
Środki ogółem		
Środki przeznaczone już na inny program prac		
Dostępne saldo		
Kwota na proponowane działanie		

3b - Przeniesienia

Nie dotyczy

		Środki na zobowiązania
Przeniesienia		
Środki przeznaczone już na inny program prac		
Dostępne saldo		
Kwota na proponowane działanie		

3c - Następny rok budżetowy

Nie dotyczy

		Środki na zobowiązania
Środki na początku roku budżetowego (budżet)		p.m.
Przesunięcia		
Dodatkowe środki		
Środki ogółem		
Środki przeznaczone już na inny program prac		
Dostępne saldo		
Kwota na proponowane działanie		p.m.

4. OPIS DZIAŁANIA

Proponowaną średnioterminową pomoc finansową na rzecz Irlandii stanowi unijna pożyczka (która będzie finansowana z kredytów i pożyczek zaciągniętych przez Unię na międzynarodowych rynkach kapitałowych) w wysokości 22,5 mld EUR. Pomoc zostanie przyznana w kontekście międzynarodowego pakietu finansowego. Pożyczki krajów partnerskich Irlandii z UE obejmowałyby w szczególności wkład z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (17,7 mld EUR) i wsparcie pożyczkowe udzielone w drodze dwustronnych porozumień przez Zjednoczone Królestwo, Szwecję i Danię (łącznie 4,8 mld EUR). Ponadto Irlandia zwróciła się do Międzynarodowego Funduszu Walutowego o

pożyczkę w wysokości 19,5 mld SDR (specjalnych praw ciągnięcia), tj. około 22,5 mld EUR, w ramach Extended Fund Facility (instrumentu rozszerzonego wsparcia finansowego). Wkład Irlandii wyniósłby 17,5 mld EUR i pochodziłby z istniejącej rezerwy gotówkowej Skarbu Państwa oraz składek z Krajowego Funduszu Rezerw Emerytalnych. Celem pomocy finansowej Unii na rzecz Irlandii jest pomoc w przywróceniu trwałego wzrostu gospodarki i zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu bankowego. Jednocześnie pomoc ta przyczynia się do zapewnienia stabilności finansowej w UE i strefie euro przez przywrócenia zaufania.

Pożyczki i kredyty zaciągnięte przez Unię na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych na potrzeby pożyczki udzielanej Irlandii są objęte gwarancją budżetową Unii. Kwota główna pożyczek, które zostaną udzielone Irlandii, wynosi 22,5 mld EUR.

Struktura gwarancji budżetowej udzielonej przez Unię Europejską umożliwi Komisji obsługę długu w przypadku niewywiązywania się Irlandii ze spłaty.

Aby wywiązać się ze swoich zobowiązań, Komisja może czerpać ze swoich środków pieniężnych na potrzeby tymczasowej obsługi długu. W takim przypadku ma zastosowanie art. 12 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1).

5. PRZYJĘTA METODA OBLICZEŃ

Nie dotyczy.

6. HARMONOGRAM PŁATNOŚCI (W EURO)

Nie dotyczy.

Pozycja	Środki		Płatności				
			Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Kolejne lata budżetowe
	Rok n						
	Rok n+1						
	Rok n						
	Rok n+1						
	Ogółem						